

Ympäristöministeriö

Kirjaamo

kirjaamo@ym.fi

Viite: Ympäristöministeriön lausuntopyyntö YM008:00/2015, 25.4.2016

LAUSUNTO LUONNOKSESTA HALLITUKSEN ESITYKSEKSI
LAIKSI YMPÄRISTÖVAIKUTUSTEN ARVIOINTIMENETTELYSTÄ
JA LAEIKSI ERÄIDEN SIIHEN LIITTYVIEN LAKIEN MUUTTAMI-
SESTA

Yva ry haluaa antaa seuraavan lausunnon luonnoksesta hallituksen esitykseksi laiksi ympäristövaikutusten arviointimenettelystä ja laeiksi eräiden siihen liittyvien lakien muuttamisesta. Yva ry on vuonna 1994 perustettu yhdistys, joka toimii yhdyssiteenä ja keskustelufoorumina ympäristövaikutusten arvioinnin parissa toimivien kesken.

Yleiset kommentit

Yva ry pitää hyvänä lakiuudistuksen lähtökohtia YVA-menettelyn ja YVA-lain selkeyttämiseksi ja kannattaa ympäristömenettelyjen selkeyttämistä silloin, kun tämä voidaan tehdä ympäristönsuojelun tasoa vaarantamatta.

Lain jakaminen lukuihin on selkiinnyttänyt lain rakennetta.

Yva ry pitää hyvänä sähköisen kuuluttamisen käyttämistä arviointiohjelman ja -selostuksen kuulemisessa. Kuitenkin on hyvä, että sanomalehtikuulutus säilyy, koska sähköinen kuulutus ei tavoita kaikkia osallisia.

Yhdistys pitää tervetulleena uudistuksena YVA-yhteysviranomaisen jatkossa laatimaa perusteltua päätelmää. Perusteltu päätelmä toivottavasti ja todennäköisesti selkeyttää yhteysviranomaisen lausuntoja ja helpottaa niiden käytettävyyttä jatkossa.

Sujuvoittamisen kannalta erityisen tärkeää on mahdollisuus suunnata menettely merkittävimpiin vaikutuksiin ja jättää ne, joita ei katsota kyseisessä tapauksessa merkittäviksi, vähemmälle käsittelylle. 18 § todetaan, että arvi-

ointiselostukseen on selvitettävä todennäköisesti merkittävät ympäristövaikutukset. Tämä on hyvä lähtökohta.

Merkittävyyden määritelmää ei ole esitetty lakiehdotuksessa. Tämä voidaan ohjeistaa esim. asetuksella, mutta jollakin tasolla ”merkittävä vaikutus” tulisi määritellä lainsäädännössä. Merkittävyyden määritelmä riippuu tarkasteltavasta hankkeesta, joten määritelmä ei voi olla jäykkä ja staattinen. Määritelmässä voitaisiin esimerkiksi viitata liitteessä 2 kohdassa 3 oleviin merkittävyyden arvioinnin perusteisiin, joita lakiluonnoksen mukaan käytetään arvioitaessa yksittäistapauksissa vaikutusten arvioinnin tarpeellisuutta. Koska kyse lienee vaikutusten merkittävyyden arvioinnin kannalta jatkossa yleisesti käytettävistä kriteereistä, tulisi harkita, että nämä kriteerit otetaan suoraan lakiin. Tämän jälkeen lain tulkinta ja käytäntö osoittavat käytännössä, miten näitä kriteereitä tulkitaan.

Ympäristöministeriön olisi syytä ohjeistaa, miten todetaan ne lain 2§:ssä 1. kohdassa luetellut vaikutustyyppit, joita ei kyseisessä hankkeessa pidetä merkittävänä. Näiden osalta olisi kenties syytä esittää vaikutustyypeittäin lyhyt perustelu, miksi ko. vaikutustyyppi ei ole käsiteltävän hankkeen kannalta merkittävä. Yva ry:n näkemys on, että alustavasti ei-merkittäviksi katsottavat, arvioinnin ulkopuolelle jätettävät vaikutustyyppit olisi syytä esittää arviointiohjelmassa. Käytännössä tämän voisi hoitaa esim. tiiviisti taulukkomuodossa. Ympäristöministeriölle jää tärkeä tehtävä ohjeistaa, miten ei-merkittävät vaikutukset käsitellään ja esitetään menettelyssä.

Lakihankkeessa erityisen mielenkiintoista on tavoite yhdistää kaavoituksen ja vaikutusten arvioinnin menettelyjä. Lausuntopyyntöasiakirjoissa on kaksi vaihtoehtoa: VEA Joustava yhdistäminen ja VEB Hankekaavoitusvetoinen yhdistämismenettely. VEA on huomattavasti kevyempi, eikä kunnalle koitu varsinaisesti vaatimusta hallita YVA-prosessia. VEB:ssa kuntien kaavoittajat saisivat runsaasti sellaisia viranomaistehtäviä, joita heillä ei ole aiemmin ollut. Tämä edellyttäisi kaavoittajilta hyvää perehtyneisyyttä YVA-menettelyyn. Tällä hetkellä kunnissa ei juuri ole tätä osaamista. Suuremmissa kunnissa kuntien edustajana hanke-yvien ohjausryhmissä on ollut kaavoittaja tai ympäristötoimen edustaja. Pienemmissä kunnissa kuntien edustajana on vastaavasti ollut kunnaninsinööri tai rakennustarkastaja. YVA-prosessia harvemmin hallitaan tällä tietämyksellä. Tämän takia VEB käyttö johtaisi sekavuuteen, koska prosessin hallinnan kannalta tarvittavaa asiantuntemusta ei välttämättä löydy edes suuremmista kunnista.

Yva ry kannattaa Joustava yhdistäminen VEA:ta. Yva ry pitää VEB:ta toteutuskelvottomana, koska kuntien kaavoitusviranomaisilta puuttuu tarvittava koulutus, tieto ja kyky hallita YVA-prosessia. YVA-prosessi vaatii myös laajaa tietämystä itse vaikutusten arvioinnista, mitä tietämystä kunnissa on rajallisesti.

Kaavoituksen ja YVA-menettelyn yhdistäminen ei välttämättä onnistu kokonaisuudessaan, mikäli YVA-menettelyssä on esillä useita sijaintivaihtoehtoja. Esimerkiksi tiehankkeiden vaikutusten arvioinnit ulottuvat yleensä

usean kunnan alueelle, mutta kaikki vaihtoehdot eivät välttämättä ulotu joka kunnan alueelle. Vaihtoehtojen tarkastelu on YVA-menettelyn olennainen lähtökohta silloin, kun mahdollisesti toteutuskelpoisia vaihtoehtoja on useita. Useissa hanketyypeissä hankevaihtoehdot liittyvät olennaisilta osiltaan erilaisiin sijainti- ja/tai reittivaihtoehtoihin. Tällaisessa tilanteessa YVA-menettelyä ja kaavoitusta ei voida mielekkäästi yhdistää. Vaikka kaavaa laadittaessa esillä on useita vaihtoehtoja, niin lopullinen kaavaehdotus laaditaan vain tietylle sijaintivaihtoehdolle - vaikka maakunta- ja yleiskaavassa toki on mahdollista esittää vaihtoehtoisiaakin ratkaisuja. Yhdistyksen näkemys on, että menettelyllisesti ei tule vaikeuttaa vaihtoehtojen tarkastelua, sillä se on olennainen osatekijä YVA-menettelyn tarkoituksen saavuttamisessa eli siinä, että löydetään ympäristön kannalta mahdollisimman vähän haitallinen vaihtoehto.

Kaavoituksen ja YVA-menettelyn yhdistämistä vaikeuttaa usein myös kunnan halu nähdä ympäristövaikutusten arvioinnin tulokset ennen kaavoituksen käynnistämistä. Tämäkin puoltaa VEA:ta.

YVA-menettelyn jälkeen ympäristölupamenettelyn ja kaavamenettelyn vuorovaikutusta tulisi kehittää niin, että ympäristölupaa ei myönnetä ennen kuin tarvittava kaava tai kaavamuuotos on tullut voimaan. Vasta lupahakemusta valmistellessaan hankkeesta vastaava on lopullisesti päättänyt hankkeen sijainnista. Kaavaprosessissa selvitetään hankkeen suhdetta ympäristöön ja tarvittaessa muutetaan ympäristön maankäyttöä. Kaavoituksessa myös hyödynnetään YVAssa laadittuja selvityksiä ja vaikutusten arviointia. Vaikutusten arviointiin ja ympäristölupamenettelyyn ei kuulu hankkeen aiheuttamien hankkeen ympäristön maankäytön muutosten suunnittelu.

Mielenkiintoista on jatkossa seurata, mitkä ovat YVA- ja ympäristölupamenettelyn yhdistämistä pohtivan selvityksen tulokset. Yhdistäminen lienee mahdollista etenkin silloin, kun lupaprosessi ei edellytä kaavamuutosta.

Voimavarat

Yhdistys kiinnittää huomiota siihen, että lakiluonnoksessa asetetaan YVA-yhteysviranomaiselle uusia velvoitteita mm. määräaikojen, ennakkoneuvottelun ja perustellun päätelmän laatimisen muodossa. Yhteysviranomaisten voimavarojen riittävyyteen tulee kiinnittää huomiota. Viranomaisten voimavarojen osalta tulee huomioida myös ruotsin kielen tarve ja riittävät ohjausresurssit kaksikielisellä alueella. Uusista velvoitteista ei pitäisi muodostua viivästyksiä menettelyyn. Informaatio-ohjauksella voitaneen helpottaa siirtymää, mikäli yhteysviranomaisille saadaan tuotettua selkeitä malleja ja työkaluja uusien velvoitteiden hoitamiseksi. Osa yhteysviranomaisista on jo osin toteuttanut uuden lain hengen mukaisia toimintatapoja, joiden pohjalta voisi olla rakennettavissa valtakunnallinen ohjeistus.

Pykäläkohtaiset kommentit

1 §

Muutos lisätä kansalaisten tiedonsaannin sijaan kaikkien tiedonsaantia on hyvä asia.

2 §

Ympäristövaikutuksia koskevaa määritelmää on hieman tarkennettu, mikä on asiallista.

Ympäristövaikutusten arviointimenettelyn määrittelyn rajaaminen koskemaan merkittäviä ympäristövaikutuksia on erinomainen tarkennus. Merkittävälle vaikutukselle olisi syytä antaa jonkinlainen määritelmä laissa ja oppain ohjata tarkemmin merkittävyyden arviointia. Laissa määritelmän on oltava kuitenkin hyvin yleispiirteinen, koska arvioitavat hankkeet ovat niin hanke- ja paikkakohtaisia, että kaiken kattavaa yksiselitteistä määritelmää on hankala luoda. Ennemmin ohjeistukselle tulisi kehittää menetelmää merkittävyyden arviointiin. Keskeistä tällöin ovat liitteessä 2 mainitut perusteet.

Ympäristövaikutusten arviointiselostuksen määritelmän täydentäminen niin, että selostus on hankkeesta vastaavan laatima, on hyvä. Näinhän tilanne on aina käytännössä ollutkin.

Perustellun päätelmän lisääminen määritelmiin selkeyttää yhteysviranomaisen johtopäätösten esilletuomista. Nykyisin yhteysviranomaisen kannanotot saattavat olla hajallaan useammassa kohdassa yhteysviranomaisen antamassa lausunnossa, eikä oleellinen kannanotto aina tule selkeästi esille. Luonnollisesti yhteysviranomaisilla on ollut tähän asti omia tapoja tuoda kannanottonsa esille, eivätkä lausuntojen rakenteet ole olleet yhtenäisiä.

9 §

Yhdistys pitää tervetulleena, että menettelyn soveltamisesta tehtävän YVA-päätöksen taustaksi tarvittavista tiedoista säädetään, ja pitää perusteltuna sitä, että asiasta annetaan tarkempia tietoja asetuksella.

Lakiesityksen perusteluluonnoksen mukaan on edelleenkin tarkoitus, että yhteysviranomainen voi tehdä YVA-päätöksen omasta aloitteestaan, hankevästään pyynnöstä tai jonkun muun tahon pyynnöstä, kuten on ollut tähänkin saakka. Yhdistys kiinnittää huomiota siihen, että luvussa 2 ei ole mainintaa, millä perusteella asiasta päättäminen tulee tehtäväksi. Koska lakiesityksessä tulee nyt ensin 9 §:ssä tiedot siitä, mitä tietoja hankevästään tulee toimittaa, voi vaikutelmaksi muodostua, että yhteysviranomainen tekee päätöksen ainoastaan hankevästään aloitteesta.

10 §

Yhdistys ehdottaa, että luvussa 2 säädettäisiin, miten yhteysviranomaisen on meneteltävä päätettäessä arviointimenettelyn soveltamisesta yksittäistapauksissa. Hallituksen esityksessä tämä menettely jää epäselväksi. Tämän menettelyn kirjaaminen selkeästi näkyviin on tärkeää siksi, että kaikki hankevästävät eivät tunne käytäntöä, eikä mahdollinen YVA-päätös saisi tulla yllätyksenä. 10 §:ssä voisi esimerkiksi todeta, että mikäli tarve YVA-päätöksen tekemiseksi ilmenee, yhteysviranomainen pyytää hankevästävältä 9 §:n ja liitteen 2 mukaiset tiedot.

10 §:n mukaan hankkeen haitallisten ympäristövaikutusten välttämiseksi tai ehkäisemiseksi tehtävät toimet (lievennyskeinot) voidaan ottaa huomioon arviointimenettelyn tarpeellisuutta harkittaessa. Luvussa ei kuitenkaan esitetä, kuinka taataan, että kyseiset tai vastaavan tasoiset lievennyskeinot tullaan myös toteuttamaan hankkeen yhteydessä. 10 §:ssä määrätään päätöksestä kuuluttamisesta. Kuuluttamisen lisäksi lakia on täydennettävä niin, että yhteysviranomaisen on toimitettava päätös tiedoksi lupaviranomaiselle ja otettavaksi huomioon lupapäätöksenteossa. Lupaviranomaisen tulisi tällöin katsoa, että kyseiset lievennystoimet edellytetään toteutettavaksi osana lupaehtoja. Muussa tapauksessa hanke edellyttää YVA-menettelyä.

Yhdistys esittää, että lukuun 2 lisätään sopivaan kohtaan maininta siitä, että YVA-päätös voidaan tehdä yhteysviranomaisen tai hankevästävän aloitteesta tai muusta syystä.

12 §

Yva ry pitää hyvänä, että ennakkoneuvottelu tulee lakiin ja että aloite neuvottelusta voi tulla yhteys- tai muulta viranomaiselta tai hankevästävältä.

Jotta ennakkoneuvottelut saadaan järjestettyä tehokkaasti ja niin, että niistä on menettelyn etenemisen kannalta hyötyä, tarvittaneen käytännön ohjeistusta. Lisäksi ohjausta on syytä antaa mm. neuvottelussa käytävien keskusteluiden sitovuudesta. Hankevästävän on saatava tietoonsa, ovatko ennakkoneuvottelussa käytävät keskustelut luonteeltaan informatiivisia vai sitovia. Ennakkoneuvottelussa ei voida sopia kuitenkaan mitään yhteysviranomaisesta sitovasti, sillä ennakkovaiheessa ei välttämättä ole käytävissä riittävästi tietoa esim. selvitystarpeiden lopulliseksi määrittämiseksi.

Yhdistys esittää myös, että lakiesityksessä nyt 17 § 3 momentissa mainittu hankevästävän oikeus saada yhteysviranomaisen hallussa olevat hankkeen ympäristövaikutusten arvioinnin kannalta tarpeelliset tiedot siirretään esimerkiksi 12 § yhteyteen. Tiedot tulee saada jo varhaisessa vaiheessa eikä vasta arviointiohjelman valmistumisen jälkeen. Viranomaisten luovuttamia tietoja tulee täydentää arviointiohjelman laadinnan kuluessa ja YVA-prosessin edetessä, kun arvioinnista saadaan uutta tietoa.

13 §

Kaavoituksen ja YVA-menettelyn yhdistäminen tarvittaessa on hyvä uudistus. Kuten aiemmin tässä lausunnossaan Yva ry on todennut, yhdistämistä tulisi valmistella vaihtoehdon VEA Joustava yhdistäminen pohjalta.

15 §

Arviointiohjelmaa koskevassa pykälässä tai valtioneuvoston asetuksessa tulisi säätää, että arviointiohjelmassa todetaan ne hankkeen aiheuttamat todennäköisesti merkittävät vaikutukset, jotka on tarkoitus arvioida. Arviointiohjelmassa tulisi lisäksi ilmoittaa ne vaikutustyyppit (2 § 1 kohta mukaisesti), joiden osalta arvioidaan, että merkittäviä vaikutuksia ei arvioida aiheuttavan eikä niitä ole tarkoitus arvioida. Näin rajankäynti erilaisten arvioitavien vaikutusten välillä tulisi selkeästi esille. Arvioinnin ulkopuolelle jäävien vaikutustyyppien osalta tulisi esittää lyhyet perustelut, miksi pidetään todennäköisenä, että tämän tyyppisiä merkittäviä vaikutuksia ei esiinny.

Samalla lausunnonantajien ja osallisten olisi mahdollista antaa arviointiohjelmaa koskevissa lausunnoissa ja mielipiteissä täydentäviä tietoja, joiden perusteella päätöstä arviointitarpeesta voidaan vielä selostusvaiheessa tarkastella.

Käytännössä arviointiohjelman valmistuessa ei välttämättä tiedetä, missä kaikissa vaikutustyypeissä voi olla merkittäviä vaikutuksia, ja asiaa joudutaan varsinaisen vaikutusarvioinnin aikana tarkentamaan. Usein kuitenkin on joitakin vaikutusten ryhmiä, jotka voidaan varsin luotettavasti sulkea pois jo alun perinkin. Mikäli nämä voidaan käsitellä ja kuitata pois päiväjärjestyksestä jo ohjelmavaiheessa, arviointimenettely voi tapauksesta riippuen sujuvoitua huomattavastikin. Kuitenkin on tärkeää, että ohjelmavaiheessa esitetään tiedot näistä rajauksista, jotta osalliset voivat tarvittaessa esittää näkemyksensä ja mahdollisia lisätietoja, jotka voivat vaikuttaa arviointitarpeeseen.

16§

Kuulemisaikoja tulisi tarkastella yhtenäisesti verraten kaikkia vastaavalaisten suunnitelmien ja selvitysten kuulemisaikoja. Kansalaisia kuullaan usein 30 päivän ajan, näin mm. kaavoituksessa. Viranomaisille tämä aika on yleensä liian lyhyt, koska lausunnonantajaelimet kokoontuvat vuosikalenterin mukaisesti esimerkiksi kerran kuukaudessa. Lausunnon valmistelu- ja päätöksentekoaikaa näissä tapauksissa edellytetään usein kahta kuukautta eli 60 päivää. Tämä tulisi ottaa huomioon vähimmäiskuulemisaikojen määrittämisessä. Aihe liittyy yleisesti hallintomenettelyyn.

17 §

17 § 3 momentti ”Hankkeesta vastaavalla on oikeus saada yhteysviranomaiselta tämän hallussa olevat hankkeen ympäristövaikutusten arvioinnin kannalta tarpeelliset tiedot” tulisi siirtää ennakkoneuvottelun yhteyteen 12 §:ään.

18 §

Yhdistys on lausunut aiemmin tässä lausunnossa huolensa merkittävien ympäristövaikutusten määrittämisestä.

Ne vaikutustyyppit, jotka ohjelmavaiheessa on perustellen arvioitu ei-merkittäviksi ja joihin ei myöskään ohjelman kuulemisessa tai selostusvaiheessa ole ilmennyt syitä pitää vaikutuksia todennäköisesti merkittävinä, tulisi voida selostuksessa esittää toistamalla ohjelmassa esitetty lyhyt, esim. taulukkomuotoinen esitys sellaisenaan. Näin minimoidaan ei-merkittäviin vaikutuksiin liittyvä työmäärä.

Vaikka 18 § 2 momentissa todetaan, että selostuksen sisällöstä ja rakenteesta määrätään asetuksella, yhdistys pitää tärkeänä, että etenkin rakenteen osalta jää tapauskohtaista joustovaraa. Koska hankkeet ovat erilaisia, on tarkoituksenmukainen selostuksen rakennekin eri tapauksissa erilainen. Momentin perusteluissa onkin todettu, että asetukseen on tarkoitus jättää joustovaraa. Tätä yhdistys pitää hyvänä.

21 §

Yva ry pitää hyvänä perustellun päätelmän sisällyttämistä yhteysviranomaisen lausuntoon arviointiselostuksesta. Päätelmän antaminen selkeyttänee yhteysviranomaisen lausuntoja ja helpottaa niiden hyödyntämistä jatkossa.

Päätelmään sisällytettävistä seikoista tulisi antaa tarkempia määräyksiä asetuksella sekä ohjeistusta. Myös YVA-menettelyjen suorittajat (hankevas- taavat ja YVA-konsultit) tarvitsevat tietoa päätelmän sisältövaatimuksista, jotta YVA-selostuksen laidinnassa voidaan varmistua siitä, että selostuksessa on riittävät tiedot päätelmän laatimiseksi.

22 §

Yva ry pitää tervetulleena, että puutteellisen selostuksen täydentämisestä annetaan selkeät määräykset. Aiemmin on ollut epäselvää, kuinka toimitaan, jos YVA on olennaisilta osiltaan puutteellinen ja kenen viranomaisen päätöksellä voidaan edellyttää selostuksen täydentämistä.

Jos selostus katsotaan puutteelliseksi silloin, kun perusteltua päätelmää ei voida laatia, on tärkeää, että hankevastaavalla ja YVA:n laatijalla on tiedossa perustellun päätelmän sisältövaatimukset (vrt. edellä kommentti 21 §).

Tämä menettely ei saa kuitenkaan johtaa siihen, että yhteysviranomaisen antaa uusia ohjeita arvioinnista vasta selostuksen valmistuttua. On tärkeää,

että yhteysviranomainen ohjaa YVA-menettelyä ennen muuta arviointiohjelmalla ja sen jälkeen arviointityön aikana. Se, että tarvittavat kohtuulliset täydennykset selvityksissä ja arvioinnissa voidaan tehdä YVA:a seuraavassa kaavoitus- tai lupavaiheessa, on ollut joustava tapa.

24 §

24 §:n mukaan yhteysviranomaisen tulee täydentää perusteltu päätelmä viipymättä ajan tasalle, mikäli se ei ole ajantasainen. Nykyisessä muodossaan pykälässä ei määrätä, mistä yhteysviranomainen saa täydentämiseen tarvitsemansa tiedot. Pykälää tulisi täydentää määräyksellä, että hankevastaavan tulee toimittaa yhteysviranomaiselle päätelmän ajantasaistamiseksi tarpeelliset tiedot yhteysviranomaisen pyynnöstä.

Säädöksellä tai ohjeella olisi hyvä ohjata sitä, milloin ja miten lupaviranomainen tai vastaava voi tarkistaa päätelmän ajantasaisuuden. Edelleen ainakin ohjetasolla voisi antaa hankevastaavalle mahdollisuuden täydentää tietoja oma-aloitteisesti ja saada yhteysviranomaiselta ajantasaistettu päätelmä, jos YVA-menettelystä on kulunut kauan aikaa.

Yhdistys kiinnittää huomiota siihen, että 24 §:ssä ei määrätä täydennettyjen tietojen käsittelystä, esimerkiksi tuleeko ajantasaistetusta perustellusta päätelmästä kuuluttaa tai tiedottaa muulla tavoin. Ajantasaistetusta perustellusta päätelmästä tulisi ainakin tiedottaa siten, että osalliset saisivat siitä tiedon.

Ajantasaistaminen ei kuitenkaan vaadi lausuntomenettelyä tai muuta kuulemistä, ellei selostuksen tietoihin tule laajasti olennaisia muutoksia.

30 §

Yhdistys pitää hyvänä, että YVAN laatijoiden pätevyys varmistetaan.

Samalla yhdistys pitää tärkeänä, että pätevyysvaatimus ei muodostu esteeksi uusien tekijöiden (esim. henkilöiden tai konsulttiyhtiöiden) tulemiselle Suomen YVA-kenttään. Pätevyys tulee siis voida osoittaa muulla tavalla kuin siten, että on jo tehnyt YVA-menettelyitä. YVA-kentän tulee pystyä uudistumaan ja yksi tapa on uusien toimijoiden ja toimintatapojen mukaan saaminen. Tätä ei tule jäykällä pätevyysvaatimuksilla estää.

Koska pätevyysvaatimus tulee lakiin, on se määriteltävä riittävän täsmällisesti (esim. asetuksessa). Lakisääteisenä vaatimuksena sitä voitaisiin jatkossa käyttää valitusperusteena, eli YVA-selostus voisi olla puutteellinen, mikäli sen laatija ei ole pätevä. Tämän vuoksi pätevyuden määritelmä ei saa myöskään olla liian epämääräinen, ettei siitä muodostu kohtuuttoman laajaa valitusperustetta.

Asiantuntemusta edellytetään myös yhteysviranomaiselta, mikä on hyvä asia. Tämä korostaa sitä, että ELY-keskuksille on varmistettava edelleen riittävän monipuolinen asiantuntemus vaikutusten arvioinnista, ts. riittävät resurssit tehtävien hoitamiseksi. Harvoin tarvittavaa erityisasiantuntemusta

voidaan keskittää johonkin yksittäiseen ELY-keskukseen, jota muut ELY-keskukset voivat tarvittaessa käyttää apunaan.

35 §

Yva ry pitää hyvänä, että kustannusvastuusta on säädetty selkeästi.

Lopuksi

Yva ry osallistuu mielellään vaikutusten arvioinnin kehittämistä koskevaan lainsäädäntötyöhön.

Päivi A. Karvinen
Yva ry:n puheenjohtaja

Lisätietoja:

Janna Riikonen, 040 455 9620, janna_riikonen@golder.fi
Gilbert Koskela, 041 435 0408, gilbert.koskela@gmail.com